

JOAN MIRÓ

A szél nyelve.
A mindig tiszta kobaltég
festményed
után nyúlt.
Óskori plakáton
kavicsként szunnyadó szavak.

A madártollak repesése
messze sodorja
a pányvák
és a fenevadak párbeszédét.
Anyajegyvillanás alatt megfested
menny és pokol frigyét,
gyorsabban,
mint tükörben pántlikát kötnél.

Gyermekjátsszótér.
Labdák gurulnak,
felrepül közülük egy áttetsző.
Úgy hívom, Miró.

PABLO PICASSO

A szálló madarak
szomorú szemei
dalként
verődnek vérünkbe.
Pupillák és ajkak vízből beszélnek
földi fülekhez és egy homlokhoz.
A szerelem a szélben
szelíd szóra fakad
és kitárja az ablakok szirmait.
Egy fehér szék behajlítja fekete lábát,
és kardként
egy mellbe dőf.

Holdkeltekor
egy nő csupasz bőrére hullajtja szemeit.
Egy vérfoltos térkép
kiteríti kékjét.
A vízimadarak szárnyai
elfedik az óceánt.
A tej tónusa alig
fedi a vér színét.

32 SALVADOR DALÍ

Hosszú pászmák sikolya
ébreszt lompos kavicsokat.
A porózus üresség
egy nő Hold-ábrázata,
mely egyenruhás pillangóként
kuksol ma éjjel
egy fej nélküli arcon.
A zsebórák
az álmatlan padon
tavi kétéltűek voltak.
A Földgolyót épp
súlyos nosztalgia gyötri,
s a rettentő vággyal teli űr
mereven borzong, akár egy háromszög.
Egy alkony történelmi ragyogásában
az emberek átölelik egymást.
Egy csapat éhező, félénk veréb
leröppen
a 20. század ijesztő tárgyainak
átfogó látványába.
A mindenség
tartálya és tartalma ez.
Ártatlan kisdedek
elbűvölő összessége.
Az öbölnyi karéjú koncertzongora
tátott szájú álarc.
A Dalí felirat mentén
rejtélyes, lepusztult tengerpart fekszik.
Dalí – a hullámok dermesztő hangja.

Szilágyi Mihály fordításai